

भूमि समस्या समाधान आयोग खारेज

भापा(प्रस) । सरकारले भूमि समस्या समाधान आयोग र सबै जिल्ला समितिहरू खारेज गर्ने निर्णय गरेको छ ।

सिंहदरबारमा बिहीबार बसेको मन्त्रिपरिषद् बैठकले भूमि समस्या समाधान आयोग

छ ।
मन्त्रिपरिषद्को बैठकले यस्तो निर्णय गरेको सञ्चारमन्त्री जगदीश खरेलले जानकारी दिए । त्यस्तै हवाई सुरक्षासम्बन्धी प्रतिवेदन पनि कार्यान्वयनमा लैजाने निर्णय गरेको छ ।



गठन आदेश २०८१ बमोजिम गठन भएको आयोग र सबै जिल्ला समितिहरू खारेज गर्ने निर्णय गरिएको सरकारका प्रवक्ता जगदीश खरेलले जानकारी दिए । त्यस्तै सरकारले जलविद्युत् आयोजना निर्माणका लागि स्रोत व्यवस्थापन गर्न २० अर्ब रुपैयाँ बराबरको ऊर्जा बन्ड चरणबद्ध रूपमा निष्कासन गर्न स्वीकृति प्रदान गरेको

केपी शर्मा ओलीको समयमा न्यायाधीश अनिल सिन्हा हालका उद्योगमन्त्रीको नेतृत्वमा हवाई क्षेत्रका बारेमा अध्ययन गर्न न्यायिक समिति गठन भएको थियो । समितिले बुझाएको प्रतिवेदन सरकारले गोप्य राखेको थियो । त्यस्तै सरकारले भिजिट भिसामा भएको अनियमितताबारेको छानबिन प्रतिवेदन

कार्यान्वयनका लागि गृह मन्त्रालयमा पठाउने निर्णय गरेको छ ।

सरकारले यसअघि भिजिट भिसासम्बन्धी मानव बेचबिखनलगायत भ्रष्टाचारका विषयमा छानबिन समिति गठन गरेको थियो । प्रतिवेदन प्रधानमन्त्री कार्यालयमा रहेको थियो । त्यसलाई कार्यान्वयन गर्न सम्बन्धित मन्त्रालयमा पठाउने निर्णय गरेको हो ।

यसैबीच गृह मन्त्रालयले मापदण्डभन्दा बढी सुरक्षाकर्मी लगेको भन्दै एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओली र माओवादी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालको सुरक्षार्थ खटिएको टोलीमा कटौती गरेको छ । मन्त्रालय उच्च स्रोतका अनुसार, ओलीले लगेका मापदण्डविपरीतका २८ सुरक्षाकर्मीलाई बिहीबार फिर्ता बोलाइएको छ भने दाहालका ३४ सुरक्षाकर्मीलाई फिर्ता बोलाइएको छ । दाहालको सुरक्षामा ५२ सुरक्षाकर्मी खटिँदै आएका थिए । विशिष्ट व्यक्ति सुरक्षा कार्यविधिअनुसार, पूर्वप्रधानमन्त्रीसहित उच्चपदस्थहरूलाई सुरक्षा व्यवस्था गर्ने प्रावधान छ ।

पाठ्यक्रमको परिमार्जन र अद्यावधिक गर्न मन्त्री पुनको निर्देशन



दिएको छु' उनले फेसबुकमार्फत् भनेका छन्।
मन्त्री पुनले नेपाल विज्ञान तथा प्रविधि प्रज्ञा प्रतिष्ठानसमेत अवलोकन गरेका थिए। त्यहाँ रहेका ल्याबहरूको अवस्था हेरेका थिए। त्यसपछि उनले प्रतिष्ठानको भवन र त्यसमा रहेका ल्याब उच्च कोटीको रहेको र सोहीअनुसार काम हुनुपर्ने जोड आफूले दिएको उनले बताए।

भापा(प्रस) । शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधिमन्त्री महावीर पुनले पाठ्यक्रमको समसामयिक परिमार्जन र अद्यावधिक गर्न निर्देशन दिएका छन्।
बुधवार पाठ्यक्रम विकास केन्द्र अवलोकन र त्यहाँका पदाधिकारीसँगको छलफलपछि उनले मातृभाषाको पाठ्य पुस्तकहरूको विकासमा सहयोग गर्ने, पाठ्यपुस्तकमा नैतिक शिक्षा, व्यावहारिक शिक्षा, इतिहास, संविधानसम्बन्धी ज्ञान दिने कुरालाई उच्च प्राथमिकता दिन निर्देशन दिएका हुन्।

'पाठ्यक्रम विकास केन्द्रमा दुई घन्टा छलफल भयो। सामुदायिक र संस्थागत विद्यालयहरूको पाठ्यक्रमको विकास गर्दा ज्यादै नै गम्भीर भएर काम गर्नु पर्ने, पाठ्यक्रमको परिमार्जन र अद्यावधिक समयमा गर्ने, मातृभाषाको पाठ्यपुस्तकहरूको विकासमा सहयोग गर्ने, पाठ्यपुस्तकमा नैतिक शिक्षा, व्यावहारिक शिक्षा, इतिहास, संविधानसम्बन्धी ज्ञान दिने कुरालाई उच्च प्राथमिकता दिने निर्देशन दिएको छु। आगामी वर्ष देखि कक्षा ९ र १० मा १०० नम्बरको कम्प्युटर विषय अनिवार्य गरिने भएकोले सोहीअनुसार पाठ्यक्रम विकास गर्न निर्देशन

'नास्टमा दुई घन्टासम्म छलफल र ल्याबहरू अवलोकन गरियो। ३७ करोड बजेटमा २७ करोड रुपैयाँ प्रशासनिक र १० करोड रुपैयाँ अनुसन्धान र नवप्रवर्तनमा छुट्याएको रहेछ। नास्टलाई उच्च कोटीको अनुसन्धान केन्द्र कसरी बनाउने भन्ने कुराको सुझाव त्यहाँ कार्यरत सबैलाई यही हप्ताभित्र दिन सबैलाई निर्देशन दिएको छु। भवन र ल्याबहरू उच्च कोटीका छन्। भवन र ल्याब अनुसारको उच्च कोटीको काम हुनुपर्ने कुरामा जोड दिएँ।' उनले भनेका छन्।

मन्त्री पुनले शिक्षा तथा मानव श्रोत विकास केन्द्र पनि अवलोकन गरेका छन्। त्यहाँ आफूले तीन घन्टासम्म छलफल गरेको उनले बताएका छन्।
'शिक्षकहरूको दरबन्दी मिलान, विद्यार्थी संख्या ज्यादै न्यून रहेको विद्यालयहरू मर्ज कसरी गर्ने, विद्यालयमा योग्य र सक्षम प्रधानाध्यापकहरूको नियुक्ति गर्न देशभरि लागु हुने गरी कार्यविधि बनाउने, अनलाइन सिकाइको लागि डिजिटल शैक्षिक सामग्रीहरू निर्माणमा जोड दिन कार्यक्रम बनाउने,' आफूले निर्देशन दिएको कुरा उनले उल्लेख गरेका छन्।

भापामा एकैदिन ३ जनाले भुन्डिएर गरे आत्महत्या



भापा(प्रस) । भापामा आत्महत्या गर्नेको संख्या बढ्दै गएको छ ।

बुधवार २४ घण्टामा जिल्लाका ३ जनाले भुन्डिएर आत्महत्या गरेका छन् । बुधवार बिहान हलिदबारी -२ बस्ने २६ वर्षीय राजेश राजवंशीले आफ्नै घरको सुत्ने कोठाको बाँसको बल्लोमा सलको पासो लगाई भुन्डिएर आत्महत्या गरेका हुन् । त्यस्तै बुधवार राति भद्रपुर- ६ तेलिभिट्टा बस्ने ४० वर्षीय चन्द्रसिंह राजवंशीले घरदेखि ७०० मिटर उत्तर बरको रुखमा प्लाष्टिकको पासो लगाई आत्महत्या गरेका छन् ।

त्यस्तै बुधवार हलिदबारी -३ आँपगाछी बस्ने ६८ वर्षी मोहनलाल गिरीले छिमेकी मानबहादुर थानथुङको बारीमा रहेको लिचिको रुखमा प्लाष्टिकको डोरीको पासो लगाई आत्महत्या गरेका छन् ।

त्यसको अघिल्लो दिन भापामा दुईजनाले आत्महत्या गरेका थिए । एकजनाले विष सेवन र अर्काले भुन्डिएर आत्महत्या गरेका थिए । सो दिन तीनजनाले विष सेवन गरेका थिए । दुईजनाको उपचार भइरहेको छ । भापामा दिनहुँजसो आत्महत्याको प्रयास र आत्महत्या गर्नेको तथ्यांक डरलाग्दो रहेको छ ।

मोटरसाइकल दुर्घटनामा एकको मृत्यु ,दुई घाइते

भापा(प्रस) । मोरङमा भएको मोटरसाइकल दुर्घटनामा एकजनाको मृत्यु भएको छ भने दुईजना घाइते भएका छन् ।

बिहीवार बिहानको राति १ बजे मोरङ कटहरी- १ महेशपुर चौधरी चोकस्थित भित्री सडकखण्डमा पूर्वबाट पश्चिमतर्फ जाँदै गरेको प्रदेश १-०४-००२ प ०४६४ नम्बरको मोटरसाइकल आफै अनियन्त्रित भई बिजुलीको पोलमा ठक्कर खाई दुर्घटना भएको हो । दुर्घटनामा मोटरसाइकल चालक बिराटनगर -६ बस्ने ३५वर्षीय हरिओम

राजवंशीको मृत्यु भएको हो । पेट ,छाति,दाहिने हातमा चोट लागेर उपचारको लागि कोशी अस्पताल बिराटनगरमा ल्याउँदा डाक्टरले चेकजाँच गर्दा उनको मृत्यु भइसकेको थियो ।

त्यस्तै मोटरसाइकलमा पछाडि सवार सोही ठाउँ बस्ने बर्ष ३४का सिन्दप राजवंशी र बर्ष ३३ का बसन्त राजवंशी घाइते भएका छन् ।

उनीहरूलाई सामान्य उपचारपश्चात् थप उपचारको लागि बिराट नर्सिङ होम बिराटनगर रेफर गरिएको छ ।

भापामा दशैमा ४ जनाले दुर्घटनामा ज्यान गुमाए



भापा(प्रस) । यस वर्षको दशैमा भापामा ४ जनाले दुर्घटनामा ज्यान गुमाएका छन् । गत असोज ६ गते घटस्थापनादेखि असोज २० गते कोजाग्रत पूर्णिमाको दिनसम्म जिल्लामा ४ जनाले दुर्घटनामा ज्यान गुमाएका हुन् । सो अवधिमा ५५ वटा दुर्घटना भएका थिए ।

भापाले जनाएको छ । अघिल्लो वर्षको तुलनामा यस वर्षको दशैमा दुर्घटना संख्या र दुर्घटनाबाट भएको क्षति घटेको हो । गत वर्षको दशैमा सवारी दुर्घटनामा परी ७ जनाले ज्यान गुमाएका थिए ।

जेनजी शहीदहरूको संभ्रनामा रास्वपाद्वारा दीप प्रज्वलन

भापा(प्रस) । जेनजी आन्दोलनको एक महिनाको स्मृतिमा सहादत प्राप्त शहीदहरूप्रति राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीले बिर्तामोडमा दीप प्रज्वलन गरेको छ । रास्वपा बिर्तामोड नगर समिति आयोजनामा बिहीवार साँझ ६ बजेदेखि बिर्तामोडको मुक्तिचोकमा बिर्तामोड नगर



समिति अध्यक्ष दिपक दाहालको अध्यक्षतामा जेनजी आन्दोलनको

एक महिनाको स्मृतिमा सहादत प्राप्त शहीदहरूप्रति श्रद्धा सुमन सभा तथा दीप प्रज्वलन गरिएको हो । कार्यक्रममा नगर अध्यक्ष दाहालले जेन्जी र रास्वपाका मागहरु एउटै रहेको भन्दै जेन्जीका सबै मुद्दा सरकारले पूरा गर्न आवश्यक रहेको बताएका थिए ।

HONDA
यो दशैं घर घरमा
लाखौंको
उपहार
हरेक हप्ता थप एक जनालाई १ लाख
SCRATCH UPTO
1,00,000/-
1% INTEREST RATE
FINANCE PARTNER
STARRK HIRE PURCHASE PVT. LTD.
EASY
EXCHANGE
कपुरी मोटोकर्प प्रा.लि.
बिर्तामोड,भापा सम्पर्क: ०२३५३०८५२८८०२६००५९८,८८०२६००५३५१

Wi-Fi Nepal
स्पीड पनि, सस्तो पनि
900 Mbps
6 महिना मात्र रु. ६,१४७
92 महिना मात्र रु. ९,०४०
24 महिना मात्र रु. १५,०२९
60 Mbps
6 महिना मात्र रु. ५,३११
92 महिना मात्र रु. ८,४७५
24 महिना मात्र रु. १२,४३०
बिना कुनै थप शुल्क (भ्याट सहित)
साथमा NOKIA 5Ghz Router
जडान गर्नका लागि 01-5970789

भापाली समाज साउदी अरबद्वारा एलइडी हस्तान्तरण

गरे।
कार्यक्रममा शिवसतासी
नगरपालिका-४ का वडा
अध्यक्ष बिष्णुप्रसाद प्रसाई

अस्पतालभिन्न एमआर आए कारवाही गरिने

अस्पतालले एक सूचना जारी गरी यसअघि सूचना प्रकाशन गरिसकेकोमा हाल पनि सो कार्य भइरहेको बुझिन आएकोले अब यस्ता कार्य भएको पाइएमा नियमानुसार कारवाही हुने चेतावनी दिएको छ ।

घरको छतबाट हाम्फालेर र
लडेर दुई गम्भीर घाइते

त्यस्तौ बुधवार दिउँसो ४:४५
बजे भोजपुर घर भई हाल
बिर्तामोड वडा न.५ गजुमुमुखी
टोलमा मोहनप्रसाद उप्रेतीको
घरमा डेरा गरी बस्ने ५४ वर्षीय
टंक राई मादक पदार्थ सेवन गरि
सिंहि चढ्ने क्रममा अचानक
लडेका छन् । टाउकोमा चोट
लागेका राईको बिर्तामोड
अस्पतालमा उपचार भइरहेको
प्रहरीले जनाएको छ ।

उनले आत्महत्याको प्रयास गर्दा गम्भीर घाइते भई उपचारको लागि निम्न अस्पताल दमक लगेको थियो । त्यहाँ सामान्य उपचारपश्चात् थप उपचारको लागि बिराट टिचिङ अस्पतालमा

ऋण/कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्ने बारे ३५ दिने सूचना

तपसिलमा उल्लेखित ऋणीले यस बैंकबाट विभिन्न ऋण/कर्जा शिर्षक अन्तर्गत उपभोग गर्दै आएको ऋण/कर्जा बापत बैंकलाई समय समयमा तिर्नु बुझाउनु पर्ने सौवा, व्याज तथा अन्य दैदस्तुर नबुझाई बैंकसंग गरेको ऋण/कर्जा सम्बन्धी शर्तहरूको उल्लंघन गरेको र पटक/पटक मौखिक तथा लिखित तरताकेता गर्दा समेत बेवास्ता गरेकाले ऋणी, जमानतकर्ता एवं ऋणी फर्म/कम्पनीका प्रोप्राइटर/साभेदार/संस्थापक/संचालक लगायत ऋण कर्जासंग सम्बन्धित सबैलाई ऋण/कर्जा चुक्ता भुक्तान गर्नु/गराउनु हुन यो सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । यो सूचना प्रकाशित भित्तिले २५ (पैतित) दिनभित्र यस बैंक/सम्बन्धित शाखामा सम्पर्क राखी बैंकबाट लिएको ऋण कर्जाको बुझाउनु पर्ने सम्पूर्ण सौवा, व्याज र अन्य दैदस्तुर चुक्ता भुक्तान गर्नु/गराउनु होला । अन्यथा बैंक तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धी ऐन, २०७३ तथा प्रचलित कानूनले दिएको अधिकार प्रयोग गरि ऋणी, व्यक्तितगत जमानतीकर्ताहरु एवं ऋणी फर्म/कम्पनीकाका प्रोप्राइटर/साभेदार/संस्थापक/संचालक लगायत ऋण/कर्जासंग सम्बन्ध सबै पक्षलाई कर्जा सूचना केन्द्र लिमिटेडको कालोसूचीमा नाम समावेश गर्न लेखि पठाई कर्जाको सुरक्षण स्वरूप बैंकलाई दिएको चल/अचल सम्पति जे जस्तो अवस्थामा छ सोही अवस्थामा लिलाम बिक्री गरि बैंकको सम्पूर्ण लेना रकम असुलउपर गर्ने तर्फ आवश्यक कारवाही अघि बढाईने व्यहोरा सूचित गरिन्छ । साथै, धितो सुरक्षणको लिलाम बिक्री हुन नसकी बैंकले धितो सकार गर्नु परेमा वा लिलाम बिक्रीबाट बैंकको सम्पूर्ण बच्योती असुलउपर नभएमा असुलउपर हुन नसकेको रकमको हदसम्म कानून बमोजिम ऋणी र व्यक्तितगत जमानतकर्ताहरुको घरघरानाबाट असुली गर्ने तर्फ कानूनी प्रकृया अगाडी बढाईने व्यहोरा समेत सूचित गरिन्छ ।

शान्ता कार्यालय: बिर्तामोड		तपसिल	
कक्षा निर्देशक : सवारी साधन कक्षा		कक्षा निर्देशक : सवारी साधन कक्षा	
कक्षा, संस्थागत जमानतकर्ता तथा व्यक्तिगत जमानतकर्ताको विवरण			
कक्षा: कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालय त्रिपुरेश्वर काठमाडौंमा मिति २०७७/०८/१५ मा द.नं. २४८५५१/०७७/०७८ अन्तर्गत रजिष्टर्ड/दर्ता भएको रजिष्टर्ड ठेगाना भ्रामा जिल्ला बिर्तामोड न.पा. वडा नं. ३ भई हाल सोही स्थानमा स्थित बूलेट बस प्रा. लि ।			
धितो सुरक्षणको विवरण : एकसेल डेभलपमेन्ट बैंक लि.को नाममा दर्ता कायम रहेको तपसिल बमोजिमका बसहरू । १. प्रदेश १-०१-००१ ख ३७६० को इ.सं. २०२० मा बनेको इन्जिन नम्बर KLHZ413718, च्यासिस नम्बर MB1PBEFDZLAKL1249 भएको Ashokleyland बस । २. प्रदेश १-०१-००१ ख ३७६३ को इ.सं. २०२० मा बनेको इन्जिन नम्बर KLHZ413716, च्यासिस नम्बर MB1PBEFD4LAKL1250 भएको Ashokleyland बस । ३. प्रदेश १-०१-००१ ख ३७६४ को इ.सं. २०२० मा बनेको इन्जिन नम्बर KXHZ412016, च्यासिस नम्बर MB1PBEFD5KALL1212 भएको Ashokleyland बस । ४. प्रदेश १-०१-००१ ख ३७८५ को इ.सं. २०२० मा बनेको इन्जिन नम्बर KLHZ415474, च्यासिस नम्बर MB1PBEFD0LAKL1567 भएको Ashokleyland बस । ५. प्रदेश १-०१-००१ ख ३७५९ को इ.सं. २०२० मा बनेको इन्जिन नम्बर KLHZ415472, च्यासिस नम्बर MB1PBEFD2LAKL1568 भएको Ashokleyland बस ।		संस्थागत जमानतीकर्ता नाम: नेपाल बस टिकट बुकिङ एण्ड अटो प्रा. लि दर्ता नं: १५०९४९/७२/०७३ दर्ता मिति: मिति २०७३/०३/०१ रजिष्टर्ड ठेगाना: काठमाडौं जिल्ला, काठमाडौं म.न.पा, वडा नम्बर ३५ दर्ता भएको कार्यालय: कम्पनी रजिष्ट्रारको कार्यालय त्रिपुरेश्वर काठमाडौं । अख्तियार प्राप्त प्रतिनिधि: उमेश खड्का ना प्र नं : ४६४७३८२८/२१३९ (महोत्तरी, २०५७/११/१४)	
संचालक/व्यक्तिगत जमानतीकर्ता नाम : कुसुम लामा बाबु : सर्वजित सिं तामाङ बाजे : फौड सिं तामाङ ना प्र नं : ६४९८/६२०७ (काठमाडौं २०४२/०६/३०) ठेगाना : काठमाडौं जिल्ला, काठमाडौं म.न.पा., वडा नं. ०२, स्थायी ठेगाना भै हाल सोही स्थानमा बस्ने ।		संचालक/व्यक्तिगत जमानतीकर्ता नाम : सरोज न्यौपाने बाबु : देवी बहादुर न्यौपाने बाजे : काली बहादुर न्यौपाने ना प्र नं : २२०८ (मोरङ २०६२/०१/२१) ठेगाना : मोरङ जिल्ला, राजघाट गा.वि.स., वडा नं. ०२, स्थायी ठेगाना भै हाल भ्रामा जिल्ला, बिर्तामोड न.पा., वडा नं. ०१, बस्ने ।	
संचालक/व्यक्तिगत जमानतीकर्ता नाम : उमेश खड्का बाबु : टेक बहादुर खड्का बाजे : कमल बहादुर खड्का ना प्र नं : ४६४७३८२८/२१३९ (महोत्तरी २०५७/११/१४) ठेगाना : महोत्तरी जिल्ला, खयरमारा गा.वि.स., वडा नं. ०८, स्थायी ठेगाना भै हाल काठमाडौं जिल्ला, गोकर्णेश्वर न.पा., वडा नं. ०५, बस्ने ।		व्यक्तिगत जमानतीकर्ता नाम : प्रेम प्रसाद पाठक बाबु : शिव कुमार पाठक बाजे : गंगाधर पाठक ना प्र नं : ५१५२,२५ (भ्रामा २०४६/०३/१३) ठेगाना : भ्रामा जिल्ला, सुरक्षा गा.वि.स., वडा नं. ०७, स्थायी ठेगाना भै हाल भ्रामा जिल्ला, कन्काई न.पा., वडा नं. ०३, बस्ने ।	

जनश्रुती महिला बचत तथा ऋण
सहकारी संस्था लि.

प्रकाशित मिति-२०८२/०६/२४

साधारण सभा सम्बन्धी सूचना

तुलकुमारी राजवंशी
अध्यक्ष

**बुद्धशान्ति गाउँपालिका गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय
कोशी प्रदेशको**

नक्सा पासको लागी संधियारको नाममा जारी गरिएको १५ दिने सूचना

सि. नं.	जग्गाको विवरण	घरको विवरण	जग्गा धनि सधियार
१	साविक बुधवारे ६	लम्बाई: ३४'-४"	पूर्व : श्री सोमनाथ लिम्बु
	हाल बुद्धशान्ति १	चौडाई: २४'-०"	पश्चिम:
	कि.नं ४८०९	उचाई: ३४'-३"	
	क्षेत्रफल : ०-०-८.२५	क्षेत्रफल: २, २६१.११ व.फि.	उत्तर : श्री चन्द्र बहादुर बि.क.

कर्णाली बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

बिर्तामोड-४, झापा

कर्जा चुक्ता गर्न आउने सम्बन्धी ३५ दिने सार्वजनिक सूचना

प्रकाशन मिति - २०८२/०६/२४

यस संस्थाको महानन्दचोक सेवाकेन्द्रका तपशिलमा उल्लेखित ऋणीले व्यवसायीक कर्जा शीर्षक अन्तर्गत यस संस्थाबाट लिएको ऋण यस संस्थासँग गरेको शर्त र तोकिएको भुक्तानी तालिका बमोजिम तिर्नु बुझाउनु पर्नेमा नतिरी नबुझाई ऋण सम्बन्धी शर्त बन्नेज उल्लंघन गर्नुभएकोले पटक-पटक लिखित तथा मौखिक तर-तागेता गर्दा एवम् प्रत्यक्ष भेटघाट तथा सम्पर्क गरी ऋण चुक्ता गर्न अनुरोध गर्दा समेत कुनै चासो नदेखाई बेवास्ता गरी हाल सम्म पनि ऋणको साँवा व्याज ननुभएको हुँदा सञ्चालक समितिको मिति २०८२/५/३१ गतेको निर्णय अनुसार कर्जा चुक्ता गर्न आउने सम्बन्धी यो ३५(पैतिस) दिने सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ । यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले ३५ (पैतिस) दिन भित्रमा संस्थामा सम्पर्क गरी संस्थालाई तिर्नु बुझाउनुपर्ने अनुरोध रकम र सो भन्दा अघिल्लो दिनेसको लागेने व्याज र हर्जना समेत सम्पूर्ण रकम चुक्ता गर्न गराउनुहुन तपाईं ऋणी सदस्य तथा जमाकर्ता लगायत सम्बन्ध बमोजिम सूचित गरिन्छ । अन्यथा सहकारी ऐन २०७४ तथा सहकारी नियमावली २०९५ ले दिएको अधिकार प्रयोग गरी कर्जाको सुरक्षण वापत संस्थाका नाममा इष्टिवन्धक गरिएको धितो लिलामी प्रक्या मार्फत कर्जा रकम असुल गर्न संस्था बाध्य हुने ब्यहोरा समेत यसै सूचनामार्फत अवगत गराइन्छ ।

क्र. सं.	ऋणीको नाम	ठेगाना	ना.प्र.नं.	ऋण लिएको मिति	लगानी रकम	जग्गा धनीको विवरण	धितो रहेको जग्गाको ठेगाना	कि.नं.	क्षेत्रफल	मिति २०८२/६/२३ सम्मको तिर्न बाँकी रकम
१	ऋणी-राजेश कोईराला बाबु-भिम बहादुर कोईराला बाजे-चन्द्र बहादुर कोईराला	अर्जुनधारा न.पा.-६	२०४४/५४ भापा	२०७७/११/२३	८,५०,०००/-	ज.ध.- -राजेश कोईराला बाबु-भिम बहादुर कोईराला बाजे-चन्द्र बहादुर कोईराला	शनिश्चरे-८	१०१३४	९१४.२८ ब.मि.	८,६३,५७२/२६



सम्पादकीय

चुनावमा भाग नलिँदा आकाश खस्दैन्

लोकतान्त्रिक राज्य प्रणालीमा निर्वाचनको विकल्प हुँदैन । जेनजी आन्दोलनले बहुदलीय लोकतन्त्र र बालिग मताधिकारमा आधारित स्वतन्त्र तथा निष्पक्ष निर्वाचन अस्वीकार गरेको छैन । ढिलो चाँडो नयाँ चुनाव त हुन्छ नै । मुलुकले लोकतान्त्रिक मार्ग नछोड्ने, नयाँ चुनाव हुने कुरामा सबै पक्ष र शक्ति विश्वस्त छन् । तर, अब हुनु पर्ने चुनाव त्यति सस्तो, सजिलो होइन । सामान्य संसदीय नियमितताको चुनाव होइन । यो त युग परिवर्तनको, जेनजी आन्दोलनपछिको, देशको इतिहासमा यसअघि कहिल्यै नभएको दुई दिनभित्रै ७६ जना नागरिकको बलिदान र २ हजारभन्दा बढी घाइते भएपछि आएको चुनाव हो । यसलाई सामान्य संसदीय निर्वाचनजस्तो व्यवहार गर्नु विद्रोह, आन्दोलन र क्रान्तिको नियमलाई नबुझ्नु वा चुनौती दिनु हो । जानेर वा नजानेर अर्को विद्रोहको सम्भावनालाई जीवित राख्नु हो । जेनजी आन्दोलनलाई एकातिर देशभित्रको मौलिक विद्रोह र सार्वभौम क्रान्ति नभएर विदेशी षडयन्त्र सिद्ध गर्न प्रयास भइरहेको छ । आन्दोलनले सत्ताबाट लखेटेका, अपदस्थ नेता र दलले षडयन्त्रको सिद्धान्तको उपयोग गरेर आफ्ना असक्षमतालाई ढाकछोप गर्नु वा सुखको तीतो पोख्नु त स्वाभाविक नै हो । दुर्भाग्य – देशको कथित बौद्धिक जमात र नागरिक समाजले समेत क्रान्तिको सार्वभौमिकतालाई स्वीकार गर्न सकेको छैन । एउटा–जेनजी आन्दोलनको मर्म र भावनालाई स्वीकार, सम्मान, आत्मसात् र सम्बोधन गर्न चाहने, अर्को– जेनजी आन्दोलनलाई असंवैधानिक विध्वंस, हिंसा र प्रतिक्रान्ति सिद्ध गर्न खोज्दै अपमान, तिरस्कार र बदनाम गर्न चाहने दल । कुन–कुन पुराना दल यी दुईमध्ये कुन कितामा उभिन्छन्, त्यसले ठूलो अर्थ राख्ने छ । सम्भवतः आगामी मतदान एक महत्वपूर्ण मानक तत्व यही विभाजन र ध्वजीकरण हुनेछ । कतिपयले घोषित फागुन २१ गतेको चुनावमा विघटित प्रतिनिधिसभाका पुराना दलले भाग लिन्छन् वा लिँदैनन् भन्ने प्रश्नलाई आवश्यकताभन्दा बढी महत्त्व दिएको देखिन्छ । खासमा यो मूल र महत्वपूर्ण प्रश्न होइन । निर्वाचनमा भाग लिने वा नलिने राजनीतिक दलको स्वतन्त्र छनौटको विषय हो । कानुनी प्रक्रिया, निर्वाचन आयोग र सरकारले चुनावमा भाग लिन पाउने तिनको अधिकारमा कुनै प्रकारको व्यवधान खडा गर्नु हुँदैन, तर त्यति गर्दा पनि भाग लिँदैनन् भने पनि आकाश खस्दैन् । कुनै दल हुनु वा नहुनले लोकतन्त्रको भविष्य निर्धारण हुँदैन । नयाँ नयाँ दल बनाएर नागरिकले लोकतन्त्रलाई जीवन्त राख्ने छन् । समय, युग र इतिहासले कसैलाई पर्खेर बस्दैन । चुनावमा भाग नलिए ती आफैँ असन्तुष्टिक र कमजोर हुन्छन् । यति कुरा ती दलले राम्ररी बुझेको हुँदा धेरै चिन्ता गर्न आवश्यक छैन । जेन जी आन्दोलनबाट किनारामा धकेलिएका अपदस्थ दलले भाग लिए चुनाव सफल हुने, नलिए नहुने होइन । हो, चुनावको निष्पक्षता, शुद्धता, स्वतन्त्रता, तटस्थता र पवित्रता भने कायम हुन पर्दछ । यो राज्य र निर्वाचन आयोगको कर्तव्य हो । चुनावमा भाग लिनु र नलिनु दलको इच्छाको कुरा हो ।



• यदव भट्टराई

भ्रष्टाचार, बेथिति, असमानता र बेरोजगारीविरूद्ध भन्दै उठेको जेन-जी पुस्ताको विद्रोहले नेपालको राजनीतिलाई मात्र होइन, समग्र सामाजिक तथा आर्थिक संरचनालाई समेत गहिरो रूपमा तरंगित बनाएको छ।

देशमा भ्रष्टाचार, बेथिति र असमानता अवश्य थियो, त्यसैले जनचाहना अनुरूप काम गर्न नसकेर राजनीतिक दलहरूप्रति गहिरो वितुष्णा विकसित भइरहेको थियो।

नापी, मालपोत, यातायात, कर, भन्सार, कम्पनी, स्थानीय निकाय, राहदानी विभाग र अध्यागमन लगायत कार्यालयहरूमा पुस-लेनदेन सामान्य जस्तै भइसकेको थियो। जनताले सेवा प्राप्त गर्नभन्दा पहिले सिफारिस, चिनजान र काम गराउने नाममा पैसा तिर्नु नियमजस्तै बन्दै गएको थियो।

यस्ता संरचनात्मक बेथितिहरूले आम नागरिकमा गहिरो अविश्वासको भावना विकास गराउँदै लगे, जसले गर्दा राज्यप्रतिको भरोसा क्रमशः कमजोर हुँदै गयो र असन्तोष संगठित आक्रोश तर्फ मोडिन थाल्यो।

तर देशभर एकै पटक यति ठूलो विद्रोह कसरी सम्भव भयो भन्ने प्रश्न भने अत्यन्त महत्त्वपूर्ण छ।

यसै गरी 'नेपाल खतम छ, यो देशमा भविष्य छैन', नेतादेखि कर्मचारीसम्म सबै चोर छन्' भन्ने कठोर अभिमत कसरी हरेक घर-घरसम्म पुग्यो भन्ने अर्को महत्त्वपूर्ण प्रश्न हो।

विशेष गरी गणतन्त्र स्थापनापछि नेपालमा गाँस, बास, कपास, स्वास्थ्य, शिक्षा, रोजगार, सञ्चार, यातायात, खानेपानी, बिजुली, सरसफाइ, सहराी विकास, कृषि, पर्यटन, ऊर्जा, पूर्वाधार विकास, औद्योगिकीकरण, प्रतियोगिता आय, साक्षरतादर, जीवनस्तर, आर्थिक

वृद्धि लगायत क्षेत्रहरूमा साँच्चिकै कस्तो प्रगति भयो ?

प्रत्येक क्षेत्रमा सम्बन्धित विज्ञहरूले गहिरो समीक्षा गरी जनतामा यथार्थ र तथ्य आधारित जानकारी पुर्‍याउनु आवश्यक छ।

अहिले नेपाली समाजमा नेपालमा केही पनि भएको छैन भन्ने जुन भाष्य निर्माण भइरहेको छ, के यो सत्य हो? होइन भने जनताले किन यसको अनुभूति गर्न सकेनन्? कि केही सीमित वर्गका लागि मात्र उपलब्धि केन्द्रित भएको हो?

यसको लेखाजोखा सम्बन्धित विज्ञहरूले गर्ने नै छन्, तर यसलाई बेवास्ता गर्नु गम्भीर गल्ती हुनेछ। राज्यले अब तथ्यांकमा मात्रै होइन, जनताको अनुभूति र अनुभवमा आधारित विकासको मूल्यांक गर्नुपर्ने बेला आएको छ।

नेपालको सन्दर्भमा जनताले नेपालमा केही पनि भएको छैन भन्ने अनुभूति गर्नुका पछाडि केवल भ्रष्टाचार, बेरोजगारी वा आर्थिक समस्याहरू मात्र कारण होइनन्, व्यवस्थित सहराी विकासको अभाव पनि एक महत्त्वपूर्ण पक्ष हो।

अहिले नेपालको प्रायः हरेक घरबाट कोही न कोही विदेश पुगेका छन् – युरोप, अमेरिका, अस्ट्रेलिया, जापानदेखि लिएर खाडी मुलुकहरूसम्म।

ती मुलुकहरूको समृद्धि हेर्ने भनेको सडक, यातायात, फोहोर व्यवस्थापन, हरियाली, सार्वजनिक स्थान, नियम, अनुशासन र समग्र व्यवस्थित सहराीकरण हो। ती सबको तुलनामा नेपालका सहरहरू अस्तव्यस्त, योजनाविहीन र नागरिकमैत्री नभएको स्पष्ट देखिन्छ।

आज दुबई र सिंगापुरलाई समृद्ध देख्नुको मूल कारण त्यहाँको व्यवस्थित सहराी योजना र स्मार्ट सिटीको अवधारणामा आधारित विकास हो।

विदेश नगएका नयाँ पुस्ताका युवाहरू पनि पञ्जी, फ्री फायरजस्ता गेम र भर्चुअल रियालिटी दुनियाँमाफँत

विकसित देशहरूको सहर, सुविधा र जीवनशैली हेर्न थालिरहेका छन्।

तर जब उनीहरू आफ्नै वरिपरि अव्यवस्था, दुर्गन्ध, धूलो र अभाव मात्र देख्छन्, तब उनीहरूमा देशप्राप्तिको विश्वास कमजोर बन्दै जान्छ। यही अनुभवले उनीहरूलाई निराश र बेचैन बनाइरहेको छ। त्यसैले नयाँ पुस्ताको भावना र अपेक्षा सम्बोधन गर्न पनि अब हाम्रो विकासको प्राथमिकता व्यवस्थित सहराीकरणमा केन्द्रित हुन आवश्यक छ।

रियल-इस्टेट क्षेत्रको अवस्था

नेपालमा पिछ्ल्ला केही दशकयता सहराीकरण तीव्र गतिमा अघि बढिरहेको छ। रोजगारीका अवसर, गुणस्तरीय शिक्षा र स्वास्थ्य सेवामा सहज पहुँच, आधारभूत पूर्वाधारको विस्तार तथा सडक सञ्जालको विकासले ग्रामीण जनसंख्या सहरतर्फ आकर्षित भइरहेको देखिन्छ।

योसँगै, राजनीतिक अस्थिरता र प्राकृतिक विपत्तिहरूले पनि ग्रामीण बासिन्दालाई सुरक्षित बसोबासको खोजीमा सहराी क्षेत्रमा बसाइँसराइ गर्न प्रेरित गरेका छन्। विशेषगरी विगतमा माओवादी सशस्त्र युद्ध क्रममा ग्रामीण क्षेत्रमा व्याप्त हिंसा, असुरक्षा र आर्थिक गतिविधि कमजोर बनेका कारण पनि धेरै मानिसले प्रमुख सहरहरूलाई सुरक्षित गन्तव्यका रूपमा रोजे।

साथै, वैदेशिक रोजगारीका कारण आएको रेभिटेन्सले ग्रामीण घरपरिवारको आयस्तरमा वृद्धि गर्दै उनीहरूलाई सहराी क्षेत्रमा बसोबास गर्न उत्प्रेरित गर्‍यो।

यस्तै विभिन्न कारणले तीव्र गतिमा बढ्दै गएको सहराीकरणका परिणाम स्वरूप नेपालमा उद्यमी, व्यापारी, व्यवसायी, कर्मचारी, राजनीतिज्ञ, जनप्रतिनिधि सबै घरजग्गा कारोबारमा सक्रिय भए।

सरकार तथा बैंकिङ प्रणालीमा आफ्नो प्रभाव प्रयोग गर्दै बजेट र मौद्रिक नीतिसमेत आफू अनुकूल बनाउन थालियो। अत्यन्तै खुकुलो कर्जा विस्तारको नीति लागू भएसँगै

ठूलो परिमाणमा रियल-इस्टेट क्षेत्रमा पैसा प्रवाह गरियो। सहकारीको पैसा समेत रियल-इस्टेटमा खनिन थाल्यो। व्यवसायीहरूले विभिन्न शीर्षकमा ऋण लिएर घरजग्गामा लगानी गर्न थाले।

तर विशेष गरी अर्थशास्त्रीहरूले रियल-इस्टेटमा अत्यधिक पूँजी र स्रोत बढेकाले उत्पादन र रोजगारी सिर्जना हुन नसकेका कारण यस क्षेत्रलाई अनुत्पादक क्षेत्र मान्दै सुधारको आवश्यकता आएको बताउन थाले।

त्यसैले यो क्रमलाई नियन्त्रण गर्न चालुपूँजी (वर्किङ क्यापिटल) कर्जा सम्बन्धी मार्ग-निर्देशनमार्फत कडाइ गर्न खोजियो। यसले गर्दा रियल-इस्टेट कारोबारमा केही कमी आएको देखियो।

तर अहिले फेरि अर्थतन्त्र चलायमान नभएको भनी नयाँ कर्जा विस्तारको नीति लागू गरिएको छ। हुन त यो नीति कार्यान्वयनको पछाडि रहेको मुख्य उद्देश्य घरजग्गा क्षेत्रको मूल्य वृद्धिलाई प्रोत्साहन गर्नु थियो। यद्यपि यस अवस्थामा अर्थतन्त्रले आत्मविश्वास गुमाइसकेको हुँदा घरजग्गा बजारले पुनः गति लिन सकेको छैन।

नेपालमा घरजग्गा केवल व्यापारिक कारोबारको क्षेत्र मात्र नभई कालो धन सुरक्षित राख्ने सबभन्दा सजिलो माध्यम बनेको छ, जहाँ राजनीतिक घुस, भ्रष्ट कर्मचारीतन्त्रको कमिसन र आपराधिक रकम सजिलै लुकाइन्छ। यही कारण यस क्षेत्रमा पारदर्शिता ल्याउने हरेक प्रयास सुरुमै दबाइन्छ।

सरकार आफैँ मौद्रिक नीतिलाई जग्गाको मूल्य कृत्रिम रूपमा बढाउने औजारको रूपमा प्रयोग गरिरहेको देखिन्छ, जसको प्रत्यक्ष फाइदा राजनीतिक नेताहरू, भ्रष्ट कर्मचारी र आपराधिक सञ्जाललाई पुगिरहेको छ।

केही महिनाअघि मात्र, 'मनी लाउन्डरिङ' रोक्न भनेर ल्याइएको एउटा महत्त्वपूर्ण नियम हटाइयो। यो नियम अनुसार घरजग्गा किनबेच गर्दा किन्ने र बेच्ने दुवै पक्षले बैंक स्टेटमेन्ट अनिवार्य पेश

गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको थियो। तर प्रधानमन्त्री कार्यालयको हस्तक्षेप र घरजग्गा व्यवसायीहरूको दबाबका कारण उक्त नियम लागू हुन नपाउँदै खारेज गरियो।

यो सानो देखिने निर्णयले ठूलो सन्देश दियो – राजनीतिक नेतृत्व र नीति निर्माताहरूको प्राथमिकता जनताको हितमा नभई आफ्नै सम्पत्ति सुरक्षित राख्नमा केन्द्रित थियो।

सहराी विकासमा परेको प्रभाव

घरजग्गाको मूल्यमा भएको अस्वाभाविक वृद्धिले मुलुकको समग्र अर्थतन्त्रमा पार्ने प्रभावबारे नेपालमा विगत केही समयदेखि व्यापक बहस र विश्लेषण भइरहेका छन्।

सामान्य आमदानी भएकाहरूका लागि जागिएको भ्रमा पर किन्न असम्भवजस्तै अवस्थामा पुगेको र रियल-इस्टेटमा अत्यधिक पूँजी प्रवाह हुँदा उत्पादन र रोजगारीजस्ता क्षेत्रमा अपेक्षित विकास नभएकाले यो क्षेत्रलाई अनुत्पादक मानिँदै आएको छ।

यस्तो अवस्था आउनुमा सरकारको खुकुलो नीति एक प्रमुख कारण होला। तर यसबाहेक अर्को महत्त्वपूर्ण कारण नियमनकारी निकायको अभाव पनि हो। नियमन नहुँदा जग्गा दलालहरूले अनधिकृत रूपमा मूल्य बढाउने कार्यमा सक्रियता देखाउँदै आएका छन्।

तर अहिलेको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा भनेको घरजग्गा क्षेत्रमा देखिएको विकृतिले नेपालको समग्र सहराी विकासमा पारेको गम्भीर नकारात्मक प्रभाव हो। किनकि व्यवस्थित सहराीकरणका लागि भूमि व्यवस्थापन अत्यन्तै जरूरी छ र योजनाबद्ध रूपमा भूमि उपयोग नहुन्जेल सहराी विस्तार दिगो बन्न सक्दैन।

अहिले सहराी क्षेत्रमा अनियन्त्रित जग्गा प्लटिङ, घरजग्गा कारोबारमा बढ्दो अराजकता र दिगो पूर्वाधारको बेवास्ताले समस्या भन्नु गम्भीर बन्दै गएको छ।

परिणाम स्वरूप सडक, ढल, खानेपानी, शिक्षा, स्वास्थ्य, फोहोर

व्यवस्थापनजस्ता आधारभूत सेवाको अभाव देखिन थालेको छ। खुला क्षेत्रहरूको विनाश, अनियोजित बस्ती विस्तार, ट्रफिक जाम र वायु प्रदूषणजस्ता समस्या तीव्र रूपमा बढ्दै गएका छन्। यसले सहराी जीवनलाई दिनप्रतिदिन भन्नु जटिल र असहज बनाउँदै लगेको छ। सहराीकरणको यो प्रक्रिया अस्तव्यस्त, एकीकृत योजनाविहीन र पूर्वतयारीबिना अघि बढिरहेको छ।

पूर्वार्थ सचिव तथा हालै नियुक्त अर्थमन्त्री रामेस्वर खनालज्यूको अध्यक्षतामा बनेको उच्चस्तरीय आर्थिक सुधार सुभाब आयो गले पनि सहराी क्षेत्रमा बढ्दो प्लटिङ प्रवृत्तिले सहरको स्वरूप बिगारिरहेको उल्लेख गरेको थियो। योजनाविहीन रूपमा फैलिएका बस्तीहरूले सेवा प्रवाह असहज बनाउने मात्र नभई दीर्घकालीन रूपमा वातावरणीय, भौतिक र सामाजिक संकटको खतरा बढाउँदै लगेको प्रतिवेदनमा उल्लेख छ।

अव्यवस्थित सहराीकरणका कारण उत्पन्न हुँदै गइरहेका समस्या तथा दीर्घकालीन जोखिमप्रति पनि चिन्ता व्यक्त गर्दै, योजनाबद्ध सहराी विकासका लागि कानुनी, संस्थागत र नीतिगत सुधार आवश्यक रहेको आह्वानले उल्लेख गरेको छ।

आशा छ, अहिले खनालज्यू नै अर्थमन्त्री बन्नुभएको सन्दर्भमा सहराी विकास क्षेत्रको सुधार उहाँको प्राथमिकतामा पर्नेछ।

व्यवस्थित सहराीकरणको सुरुवात कहाँबाट गर्ने?

नेपालमा अहिले दक्ष सहराी योजनाकारको अभाव छ। सहराी विकासका लागि आवश्यक विशेषज्ञता र दीर्घकालीन योजना निर्माण गर्ने क्षमता अत्यन्तै कमजोर भएकै कारण सहराी विस्तार योजनाविहीन र असंगठित रूपमा अघि बढिरहेको छ।

अहिले सतहमा देखिएका र देशको नीति निर्माणमा प्रभाव पार्ने हैसियतमा रहेका धेरैले आफूलाई योजनाकार भन्छन्। तर उनीहरूको प्राथमिक

❖ बाँकी तेश्रो पृष्ठमा

निर्वाचनमै लोकतन्त्रको भविष्य

हो ।

नयाँ सरकारलाई छ महिनाभित्र निर्वाचन गराउने जिम्मेवारी छ । निर्वाचन लोकतान्त्रिक अभ्यासलाई सुनिश्चित गरी देशलाई नयाँ मनोविज्ञानका साथ अगाडि बढाउने महत्त्वपूर्ण विकल्प पनि हो । अहिले पनि निर्वाचित राष्ट्रपति, राष्ट्रिय सभा, प्रदेश सभा र स्थानीय तहका प्रतिनिधि क्रियाशील छन् । संविधान सानो क्षतिबाट जोगिएको छ । प्रतिनिधि सभाको निर्वाचनबाटै त्यो क्षति पूर्ति गर्ने प्रतिबद्धता प्रकट भइसकेको छ । नवनिर्‍युक्त प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले आफ्नो दायित्व आउँदो फागुन २१ गते निर्वाचन गरेर सत्ता हस्तान्तरण गर्ने रहेको धारणा सार्वजनिक रूपमा व्यक्त गर्दै आउनुभएको छ । अहिलेको परिस्थितिमा कोही पनि आत्तिने, सशङ्कित हुने होइन, सम्बन्धित स्टेक होल्डरहरू निर्वाचनलाई मुख्य अभियान ठानेर संयमित हुनु नितान्त आवश्यक छ । यो संवेदनशील मोडामा आएर मुलुकलाई सही दिशामा हिँडाउने प्रक्रियासँग विमति राख्दै कुनै पनि पक्ष भड्कियो भने देशका संरचनामा खलल पैदा हुन सक्छ । यसतर्फ सबैको सचेतता आवश्यक छ ।

निर्वाचन भनेको प्रक्रियागत काम मात्र होइन, लोकतान्त्रिक भविष्य सुनिश्चित गर्ने र त्यो लोकतान्त्रिक अभ्यासबाटै नागरिकलाई लाभान्वित गराउने सुन्दर अवसर पनि हो । यही निर्वाचनमाफँत आउने संसद्‌ले आवश्यक जनताको सहभागिता रहेको निर्वाचनमाफँत परे संविधान संशोधनदेखि नयाँ कानुन निर्माण वा विद्यमान कानुनमा सुधार गर्ने जिम्मेवारी पाउने छ । यसरी सोच्दा आगामी संसद् र सरकारले देशलाई नयाँ युगमा डोर्‍याउने सामर्थ्य राख्ने छ भन्ने विश्वास गर्न सकिन्छ । यही विश्वासलाई आधार मानी निर्वाचन प्रक्रियामा सघाउनु आमनेपालीको साभ्ना दायित्व हो ।

सडकमा उत्रिएको जेनजीको माग सुशासन, राजनीतिक स्थिरता र भ्रष्टाचारमुक्त समाज निर्माण हो । उनीहरूले अवसर र वितरणमा समानता खोजेको हो । 'नेपो बेबिज' (लाभको पदमा बसेका र पटक पटक अवसर पाएकाका सन्तान) को वैभवशाली जीवनशैलीविरूद्ध आक्रोश पनि हो । अब बन्ने संसद्‌ले भ्रष्टाचारका काण्डको निर्मम छानबिन, समान अवसरको सुनिश्चित र संस्थागत सुधारका लागि कानुन निर्माण गर्ने कार्यमा दृढ सङ्कल्प गर्नुपर्ने छ । यो सङ्कल्प कार्यान्वयन भए मात्र आन्दोलनले उठाएको मुद्दाको व्यावहारिक सम्बोधन हुने छ । तब मात्र नयाँ पुस्ताले लोकतन्त्रलाई आफ्नै भविष्यका रूपमा अँगाल्ने छ ।

नयाँ सरकारको पहिलो प्राथमिकता निर्वाचन दत्तचित्त हुनु अनिवार्य छ । आन्दोलनको म्यान्डेट अस्थासबाटै नागरिकलाई विधि र प्रक्रियामा परिणत गर्ने हो । बहुसङ्ख्यक

जनताको सहभागिता रहेको निर्वाचनमाफँत नयाँ संसद् स्थापित गर्नु अहिलेको अपरिहार्यता हो । अगाडिको मार्गप्रशस्त गर्ने विधि र प्रक्रिया पनि यही नै हो । नयाँ संसद्‌बाटै थिति र विधि निर्माणको प्रारम्भ हुने छ । अबको संसद् नयाँ मनोविज्ञानका साथ प्रस्तुत हुने छ । जेनजी आन्दोलनको जगमा निर्वाचन हुन लागेकाले उम्मेदवारले धेरै जनताको प्रश्नको उत्तर पनि सामना गर्नुपर्ने छ । राजनीतिक दललाई पनि परम्परागत घोषणापत्रका आधारमा निर्वाचनमा जान सहज हुने छैन । राजनीतिक स्थिरता कसरी ? भ्रष्टाचार रोक्ने उपाय के ? अहिलेसम्मको भ्रष्टाचारका काण्डको निरूपणप्रतिको प्रतिबद्धता कस्तो छ ? अवसर र लाभको असमान वितरण कसरी रोक्ने ? लाभ र अवसरमा निश्चित परिवार र समूहमा सीमित नगर्ने कसरी ? कस्ता कानुन निर्माण गरेर थिति बसाल्ने हो ? यी र यस्ता प्रश्नको सामना गरेर मात्रै यो चुनावबाट दलहरूले पार पाउने छन् । जेनजी आन्दोलनको परिदृश्यबिच संसद् प्रवेश गर्दैगर्दा उनीहरूमा फरक मनोविज्ञानको विकास भइसकेको विश्वास गर्न सकिन्छ । फरक मनोविज्ञानसहित बनेको संसद्‌ले यथास्थितिवादी सोचको चक्करमा समय व्यतीत गर्ने कुनै गञ्जायस रहने छैन ।

विद्यमान कानुन र संरचनाभित्रै सुधार गर्ने प्रशस्त ठाउँ छन् । गैरराजनीतिक र विषयविज्ञ समिमलित मन्त्रीमण्डल बनाउने प्रधानमन्त्रीको घोषणा छ, त्यस्ता पात्र समेटिएका पनि छन् । उनीहरूबाट निर्वाचनसम्म पुग्दा पनि सुधारका प्रयास हुन थाल्यो भने नागरिकमा विश्वास र आशाको सञ्चार हुने छ । नागरिकले विश्वास र आशा गर्ने वातावरण निर्माण गर्नु सरकारको अर्को प्रमुख दायित्व हो । यही विश्वास नै नयाँ यात्राका लागि ऊर्जा बन्ने छ । निर्वाचनसम्मको कार्यभार सम्पन्न गर्न सरकारलाई पनि त्यो ऊर्जा सहयोगी हुने छ ।

परिस्थिति समात्नैँदै गए पनि केही चुनौती भने छन् । सरकारले ती चुनौती चिर्न केही संवेदनशीलतामा ध्यान दिने पर्छ । केवल आन्दोलनकारीको आक्रोशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने पात्रलाई मात्र आफ्नो साथमा लिएर अघि बढ्दा सरकारलाई गन्तव्यमा पुग्न कठिन हुन सक्छ । निर्वाचनको राजनीतिक महत्त्वलाई राम्रोसँग बुझ्ने, संयोजनकारी भूमिका खेल्ने, राजनीतिक परिस्थितिको गहिरो विश्लेषण गर्ने चेतना भएको, लोकप्रियतावादभन्दा पर रहन सक्ने र निरन्तर गुहकार्य गर्ने जाँगर भएका पात्रलाई समेत साथमा लिएर मात्र सरकार सफल हुन्छ ।

निर्वाचनको अर्को महत्त्वपूर्ण पक्ष भनेकै राजनीतिक दल हुन् । उनीहरूले

❖ बाँकी तेश्रो पृष्ठमा

Pratidin National Daily

प्रतिदिन

तपाईं जहाँ भएपनि प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस्

www.pratidindaily.com

	आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ । जोशजगोर र हिम्मत पनि कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक कार्य पनि अघि बढ्नेछ ।	
	सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ । गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ ।	